

Pierderea inocenței
Adolescenți israelieni față în față cu realitatea

Brofman Fellowship

Translator și redactor: Victoria Sara Dazin

Pierderea inocenței
Adolescenti israelieni față în față cu realitatea

"Oriunde te uiți, vezi moartea"

Gaia Zano, 17 ani

"Fiecare persoană care a fost ucisă a fost atât de bună, atât de plină de viață",
scrie Zano, în vârstă de 17 ani. *Prin amabilitatea lui Gaia Zano*

HAIFA, Israel – De la începutul războiului, am încercat în primul rând să mă mențin ocupată. Mă ofer voluntară. Astăzi, în Israel, oriunde te uiți, există un loc unde să ajuți și o coadă de oameni care vor să dea o mână de ajutor. Continui să studiez, pentru că în zona în care locuiesc nu există rachete în acest moment. Mă antrenez pentru că asta îmi ajută anxietatea și mă îngrop în Twitter.

În ultimele săptămâni, sunt însoțită constant de gândurile la prietenului meu care se află în prima linie. În dimineața zilei de 7 octombrie, el se afla la baza lui de lângă Gaza. Teroriștii nu au obținut controlul asupra bazei sale, dar el a pierdut prieteni, oameni cu care a lucrat.

Prietenul meu, poate cea mai bună persoană pe care o cunosc, este minunat, prietenos, plin de sensibilitate și compasiune. El este forțat să vadă orori, el este forțat să lupte pentru a se proteja pe sine și pe ceilalți. Pentru el, nu contează ce se întâmplă acum – la sfârșitul războiului, nu se va întoarce ca aceeași persoană.

De la începutul războiului, am deplâns pierderea inocenței pe care el și întregul stat o experimentează.

Israelul este în prezent în doliu. Se simte ca și cum oriunde te uiți, vezi moartea. Școala mea a pierdut șapte absolvenți de la începutul războiului. Fiecare persoană care a fost ucisă a fost atât de bună, atât de plină de viață.

"Pot vedea orașul Gaza de pe acoperișul casei mele"

Michael Regev, 17 ani

KARMEI YOSEF, Israel – Când a început războiul, eram în mijlocul unei călătorii safari în Kenya. Din cauza serviciului prost de telefonie mobile, nu eram cu adevărat conștient de situația din Israel. Știam că se întâmplă ceva rău, pentru că familia și prietenii mei de acasă îmi trimiseseră mesaje, dar nu înțelegeam magnitudinea tragediei, eram destul de rupt de realitate. Din cauza

situației, zborul meu înapoi în Israel a fost anulat și am rămas blocat în Etiopia până când a fost organizat un zbor pentru israelieni.

De când m-am întors acasă, m-am oferit voluntar pentru Brothers in Arms, o organizație de rezerviști înarmați care a fost înființată inițial pentru a protesta împotriva reformelor judiciare, dar care și-a schimbat direcția de când a izbucnit războiul. Organizația coordonează majoritatea misiunilor de ajutor voluntar și civil din sud.

Pe 7 octombrie, Regev se afla într-un safari în Kenya când a apărut știrea. După ce s-a întors acasă, s-a oferit voluntar și a încercat să rămână aproape de prieteni. *Prin amabilitatea lui Michael Regev*

Aceasta include evacuarea oamenilor și animalelor din zonele periculoase, trimiterea de alimente și echipamente soldaților de pe front și chiar efectuarea de muncă agricolă, deoarece atât de mulți dintre fermierii din fâșia Gaza au

fost rugați să evacueze. Unii dintre acești fermieri erau muncitori străini care s-au întors între timp în țările lor de origine.

Nu locuiesc departe de Gaza. În timpul zilei, cu o vizibilitate bună, pot vedea orașul Gaza de pe acoperișul casei mele. Săptămâna trecută, o sirenă a sunat în timp ce făceam duș. Șrapnelul unei rachete a lovit comunitatea mea și a provocat un mic incendiu.

Vinerea trecută seara, am condus singur prin inima Tel Aviv-ului pentru a petrece timp cu prietenii. Geamurile mașinii mele erau închise și ascultam muzică. Spre surprinderea mea, nu am văzut pe nimeni pe stradă. A fost ciudat, pentru că conduceam într-o zonă care în mod normal este aglomerată, așa că am deschis geamul mașinii și am auzit o sirenă.

Am parcat repede și am sărit din mașină; M-am întins pe trotuar și mi-am acoperit capul cu mâinile. Am auzit explozii nebunești deasupra capului și apoi am văzut un grup de oameni alergând spre intrarea într-o clădire din apropiere. M-am alăturat lor și am așteptat până când sirenele s-au oprit. A fost o experiență stresantă și am terminat restul drumului fără muzică și cu mâinile tremurânde.

În ciuda situației complicate, cred că este important și sănătos să rămânem la o rutină simplă. Nu există nici o școală în acest moment unde locuiesc și, chiar dacă fac voluntariat în fiecare zi, mă asigur că mă întâlnesc des cu prietenii.

"Puteți auzi soldații recitând kiddush"

Alma Tsach, 17 ani

MOSHAV AVIGDOR, Israel – Când a început războiul, eram cu familia mea în casa bunicii mele din Eilat. Relativ izolat de celelalte orașe din Israel, Eilat este considerat a fi destul de sigur. Locuiam împreună într-o casă mică cu mulți copii mici, așa că majoritatea conversațiilor se țineau în șoaptă. A existat

o nevoie puternică de a discuta situația, dar și o preocupare cu privire la expunerea copiilor mici la ororile războiului. După câteva zile, sora mea și cu mine am simțit atmosfera casei apăsându-ne și am decis să găsim un loc unde să facem voluntariat în apropiere. Am descoperit că locuitorii care au fost evacuați din *kibuțurile* de lângă Gaza au ajuns la hoteluri din Eilat și am decis să ne oferim voluntari acolo pentru a nu rămâne blocate în gândurile noastre.

După aproape o săptămână, ne-am întors acasă, la aproximativ 25 de mile de Gaza. Acolo, avem 40 de secunde de când auzim sirena pentru a ajunge într-o cameră sigură. Școala mea nu și-a reluat încă activitatea, iar instrucțiunile noastre sunt că este interzis să părăsiți zona casei.

Viața în moshav este foarte comună și ne ocupăm cu activități de voluntariat - făcând mese, spălând rufe și găzduind soldați care servesc în întreaga zonă. Locuiesc într-o zonă rurală, agricolă și, în urma inducției în masă a fermierilor în poziții de luptă, multe hambare de lapte, cotețe de pui și câmpuri aveau nevoie urgentă de forță de muncă. Pentru a rezolva această problemă, tinerii de pe moshav s-au organizat pentru a face voluntariat la ferme și pentru a ajuta la operațiunile în curs de desfășurare. În prezent sunt repartizată la grajdul de vaci - responsabilă pentru hrănirea vițeilor, mulsul și orice altă nevoie care apare brusc în hambar.

În casa ei din Moshav Avigdor, în sudul Israelului, eleva de liceu Alma Tsach pregătește porții de mâncare pentru soldați. *Prin amabilitatea lui Alma Tsach*

Am primit un videoclip de la un grup de soldați cărora li s-a trimis o masă de Shabbat pregătită de locuitorii moshavului meu. În clip, puteți auzi soldații recitând *kiddush*, chiar și în timp ce în fundal puteți auzi sunetele puternice ale împușcăturilor. Clipul este foarte puternic și reușește să-mi susțină speranța și credința, opusul videoclipurilor oribile care au fost împrăștiate recent pe social media.

Sunt recunoscătoare că vă pot împărtăși experiențele mele personale din ultimele săptămâni. Sper că toți ostaticii și soldații se vor întoarce în pace și că războiul se va încheia în curând.

Nota editorului: Timp de 36 de ani, Bronfman Fellowship a reunit elevi de liceu evrei din America de Nord și colegii lor din Israel. Astăzi, începem o serie de piese care prezintă experiența unora dintre colegii și absolvenții israelieni ai lui Bronfman de la atacul terorist din 7 octombrie.

Sursa de informație:

‘I have been mourning the loss of innocence’: Young Israelis share how they cope with their new reality. With the norms of teenage life on pause, Israeli high school students are volunteering in farms, kitchens, and centers for displaced families, by Forward Staff, November 8, 2023.

Bronfman Fellowship, "Am deplâns pierderea inocenței": tinerii israelieni împărtășesc modul în care fac față noii lor realități. Prezintă experiența unora dintre colegii și absolvenții israelieni ai lui Bronfman după atacul terorist din 7 octombrie. Elevii de liceu israelieni fac voluntariat în ferme, bucătării și centre pentru familiile strămutate.

Translator și redactor: Victoria Sara Dazin